Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2014. gada 27. novembrī*

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Spēka transformatoru tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Nolīgums par tirgus sadali — 2002. gada paziņojums par sadarbību — Atbrīvojums no naudas soda — Tiesiskā paļāvība — Pienākums norādīt pamatojumu

Lieta T-521/09

Alstom Grid SAS , iepriekš *Areva T&D SAS*, Parīze (Francija), ko sākotnēji pārstāvēja *A. Schild*, *C. Simphal* un *E. Estellon*, vēlāk – *J. Derenne*, *A. Müller-Rappard* un *M. Domecq*, *avocats*,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja *A. Bouquet*, *N. von Lingen* un *K. Mojzesowicz*, vēlāk – *A. Bouquet*, *K. Mojzesowicz* un *P. Van Nuffel*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2009. gada 7. oktobra Lēmumu C(2009) 7601, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/39.129 – Spēka transformatori).

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: D. Gracijs [*D. Gratsias*], kas pilda priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši O. Cūcs [*O. Czúcz*] (referents) un I. Labucka,

sekretārs J. Plingerss [*J. Plingers*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 21. maija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums

1 Šī lieta attiecas uz spēka transformatoru, autotransformatoru un šunta reaktoru ar sprieguma diapazonu 380 kV un vairāk nozari. Spēka transformators ir galvenais elektriskais komponents, kura funkcija ir samazināt vai palielināt spriegumu elektriskajā ķēdē. Spēka transformatorus pārdod kā autonomas iekārtas vai kā gatavu elektroapakšstaciju daļu.

2 Šajā lietā būtiskajā laikposmā, proti, laikā no 1999. gada 9. jūnija līdz 2003. gada 15. maijam, prasītāja, tobrīd saukta par *Alstom T&D SA*, darbojās spēka transformatoru nozarē. Visā šajā laikposmā tās jumta sabiedrībai *Alstom* pilnībā piederēja *Alstom France SA* (kas 1999. gada augustā tika pārdēvēta par *Alstom Holdings*) kapitāls, kurai savukārt pilnībā piederēja prasītājas kapitāls.

3 Pēc *Alstom* grupas veiktās spēka transformatoru ražošanas darbības pārdošanas *Areva* grupai prasītāja 2004. gadā tika pārcelta uz *Areva* grupu, kuru kontrolēja *Areva SA*, un vēlāk tika pārdēvēta par *Areva T&D SA*.

4 2004. gada 11. un 12. maijā Eiropas Kopienu Komisija lietas COMP/38.899 – Gāzes izolācijas slēgiekārtas ietvaros veica pārbaudes tostarp *Hitachi Ltd* telpās, kur tā izņēma dokumentu kopijas.

5 2004. gada 9. septembrī *Hitachi* iesniedza pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda atbilstoši Komisijas paziņojumam par atbrīvojumu no sodanaudas [naudas soda] un sodanaudas [naudas soda] samazināšanu karteļu gadījumos (OV 2002, C 45, 3. lpp.; turpmāk tekstā – "2002. gada paziņojums par sadarbību") saistībā ar gāzes izolācijas slēgiekārtām (turpmāk tekstā – "GIS"). Saistībā ar šo pieteikumu *Hitachi* tostarp iesniedza to dokumentu kopijas, kurus Komisija iepriekš minēto pārbaužu laikā bija atradusi tās telpās.

6 2004. gada 22. septembrī *Areva* iesniedza pirmo pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda. Šis pirmais pieteikums par atbrīvojumu no naudas soda attiecās galvenokārt uz darbībām, kas vērstas pret konkurenci un kas aptvēra vairākas Eiropas Savienības dalībvalstis (tostarp Beļģiju, Vāciju, Franciju, Nīderlandi un Austriju). *Areva* šajā pieteikumā bija norādījusi arī uz "Aero Club", starptautisku aizliegtu vienošanos spēka transformatoru nozarē. Šajā ziņā tā bija norādījusi to Eiropas un Japānas uzņēmumu nosaukumus, kuri bija tajā piedalījušies, kā arī šīs aizliegtās vienošanās darbības veidu. Turklāt tā precizēja, ka šīs darbības bija beigušās 1998.–1999. gadā. 2005. gada 7. decembrī Komisija noraidīja šo pirmo pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda, norādot, ka tā uzskata, ka tas neatbilst 2002. gada paziņojuma par sadarbību 8. punkta a) vai b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem.

7 2005. gada 15. janvārī *Areva* iesniedza otro pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda. Tajā tā galvenokārt sniedza informāciju par iespējamām pret konkurenci vērstām darbībām, kas skar Vācijas un Francijas spēka transformatoru tirgus, vienlaicīgi norādot uz atšķirībām starp šo pirmo iespējamo aizliegto vienošanos un aizliegto vienošanos, attiecībā uz kuru Komisija bija veikusi izmeklēšanu GIS lietā. 2006. gada 21. septembrī *Areva* atsauca šo pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda.

8 2006. gada 2. maijā *Areva* iesniedza trešo pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda, kurš attiecās uz iespējamu aizliegtu vienošanos saistībā ar Vāciju un Franciju. 2006. gada 8. septembrī tā papildināja iesniegto informāciju, atkārtoti iesniedzot informāciju par darbībām, kas vērstas pret konkurenci, attiecībā uz Vāciju un Franciju un norādot, ka citas valstis, uz kurām attiecās šīs darbības, ir Beļģija, Nīderlande un Austrija. Šajā ziņā tā arī norādīja uz "gentlemen's agreement", kas, tāsprāt, attiecās uz Eiropas "ne iekšzemes" tirgiem, proti, uz Eiropas tirgiem, kuros Eiropas ražotājiem nav ražošanas vienības, kā, piemēram, Spānija vai Itālija. Visbeidzot tā norādīja, ka "gentlemen's agreement" bija izbeigusies 1997. vai 1998. gadā. 2006. gada 10. oktobrī *Areva* precizēja, ka šī "gentlemen's agreement", kā šķiet, ir bijusi tikai vienpusēja rīcība, un noliedza šo darbību pret konkurenci vērsto raksturu. Ar

2006. gada 31. oktobra vēstuli Komisija piešķīra *Areva* nosacītu atbrīvojumu no naudas soda attiecībā uz "iespējamu aizliegtu vienošanos spēka transformatoru tirgū Vācijā, Austrijā, Francijā un Nīderlandē".

9 2007. gada 7. un 8. februārī Komisija veica pārbaudes sabiedrību telpās Vācijā, Austrijā un Francijā.

10 2007. gada 7. februārī *Siemens* grupa iesniedza pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda. 2007. gada 15. februārī *Siemens* papildināja šo pieteikumu, iesniedzot pierādījumus par mutvārdu aizliegto vienošanos spēka transformatoru tirgū ar nosaukumu "gentlemen's agreement (*GA*)", saskaņā ar kuru Eiropas ražotāji nepārdod savas preces Japānā un Japānas ražotāji nepārdod savas preces Eiropas tirgū. 2007. gada 6. decembrī Komisija piešķīra *Siemens* nosacītu atbrīvojumu no naudas soda atbilstoši 2002. gada paziņojuma par sadarbību 8. punkta b) apakšpunktam, jo tas bija pirmais uzņēmums, kurš tai bija iesniedzis pierādījumus, kas ļāva tai konstatēt EKL 81. panta pārkāpumu saistībā ar šo aizliegto vienošanos.

11 2007. gada 14. martā Komisija nosūtīja prasītājai un pārējiem uzņēmumiem anketu. Prasītāja uz to atbildēja 2007. gada 27. martā.

12 2007. gada 29. martā ar prasītājas pārstāvjiem tika noturēta sanāksme, kuras laikā Komisija izsniedza atsevišķus dokumentus un uzdeva jautājumus šajā ziņā.

13 2007. gada 1. jūnijā *Hitachi* grupa iesniedza vēl vienu pieteikumu par iecietības programmas piemērošanu, kuru tā papildināja 2007. gada 1. augustā.

14 2007. gada 18. jūlijā *Fuji* grupa iesniedza pieteikumu par iecietības programmas piemērošanu saistībā ar aizliegtu vienošanos starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotājiem.

15 2007. gada 20. augustā Komisija mutiski informēja *Areva* par to, ka tā plāno izvērtēt tikai aizliegto vienošanos starp Eiropas un Japānas ražotājiem, nevis aizliegtās vienošanās saistībā ar atsevišķām dalībvalstīm, attiecībā uz kurām prasītāja bija saņēmusi nosacītu atbrīvojumu no naudas soda. Turklāt Komisija informēja prasītāju par to, ka nosacītais atbrīvojums no naudas soda, kuru tā tai bija piešķīrusi, attiecas tikai uz aizliegtās vienošanās darbībām saistībā ar atsevišķiem valstu tirgiem un neattiecas uz aizliegto vienošanos starp Eiropas un Japānas ražotājiem, attiecībā uz kuru *Areva* nebija iesniegusi pieteikumu par iecietības programmas piemērošanu.

16 2008. gada 30. septembrī Komisija nolēma pret apstrīdētā lēmuma adresātiem uzsākt procedūru saistībā ar spēka transformatoru tirgu.

17 2008. gada 19. novembrī pirms paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanas Komisija nosūtīja vēstuli *Areva*, kurā detalizēti norādīja tās pieteikumu par iecietības programmas piemērošanu hronoloģisko secību un atgādināja, ka Komisija 2007. gada 20. augustā bija to informējusi par to, ka tā ir secinājusi, ka aizliegtās vienošanās attiecībā uz atsevišķām dalībvalstīm (it īpaši Vāciju), no vienas puses, un aizliegtā vienošanās starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotājiem, no otras puses, ir divi dažādi pārkāpumi un ka tā plāno vērsties tikai pret iespējamo aizliegto vienošanos starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotājiem, nevis Vācijas teritorijā prezumēto aizliegto vienošanos. Komisija arī informēja prasītāju, ka pierādījumiem saistībā ar aizliegto vienošanos starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotājiem nebija būtiskas pievienotās vērtības un ka tā šajā ziņā neplāno piešķirt tai naudas soda samazinājumu atbilstoši 2002. gada paziņojumam par sadarbību.

18 Paziņojums par iebildumiem tika pieņemts 2008. gada 20. novembrī. Prasītāja uz to atbildēja 2009. gada 20. janvārī. Uzklausīšana notika 2009. gada 17. februārī.

19 2009. gada 7. oktobrī Komisija pieņēma Lēmumu C(2009) 7601, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/39.129 – Spēka transformatori) (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"), kurā konstatēja, ka *Alstom* un prasītāja ir pārkāpušas EKL 81. pantu un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (turpmāk tekstā – "EEZ līgums") 53. pantu, un uzlika *Alstom* naudas sodu 16,5 miljonu euro apmērā, no kuriem prasītāja ir solidāri atbildīga par 13,53 miljonu euro samaksu.

20 Šajā lēmumā Komisija konstatēja, ka prasītāja vismaz no 1999. gada 9. jūnija līdz 2003. gada 15. maijam ir piedalījusies "gentlemen's agreement (*GA*)" – nelikumīgā aizliegtā vienošanās, kas aptvēra visu Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) teritoriju un sastāvēja no mutiski noslēgta nolīguma starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotājiem un kuras mērķis bija ievērot vienam otra iekšzemes tirgu un atturēties no pārdošanas tajos.

21 Attiecībā uz *gentlemen's agreement* organizāciju Komisija ir norādījusi, ka tajā piedalījušies uzņēmumi bija sadalīti divās grupās, no kurām viena bija Eiropas grupa un otra Japānas grupa, ka katrai no grupām bija jāieceļ uzņēmums sekretārs un ka visā pārkāpuma laikā *Siemens* bija pildījis Eiropas grupas sekretāra pienākumus un *Hitachi* bija pildījis Japānas grupas sekretāra pienākumus. Tā arī konstatēja, ka nolīgums par tirgus sadali bija ticis papildināts ar nolīgumu par uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā (projektus) saistībā ar otras grupas teritoriju paziņošanu un ka par šiem projektiem bija jāpaziņo otras grupas sekretāram, lai varētu tos pārdalīt.

22 Apstrīdētais lēmums attiecas uz spēka transformatoru tirgu, kas tiek pārdoti kā autonoms produkts vai iekļauti pabeigtos projektos, bet neattiecas uz spēka transformatoriem, kurus pārdod kā uz GIS iekārtām balstītu apakšstaciju daļu, par ko jau ir ticis pieņemts Komisijas 2007. gada 24. janvāra Lēmums C(2006) 6762, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/F/38.899 – Gāzes izolācijas slēgiekārtas) (kopsavilkums publicēts OV 2008, C 5, 7. lpp.).

23 Apstrīdētajā lēmumā Komisija ir nošķīrusi *gentlemen's agreement* tostarp no divām citām aizliegtās vienošanās darbībām, proti, pirmkārt, no aizliegtās vienošanās darbībām, kuras attiecās uz valstu tirgiem, it īpaši Vācijas tirgu, un, otrkārt, no "Aero Club", kas ir starptautiska aizliegta vienošanās, kura tika izbeigta 1997. vai 1998. gadā. Apstrīdētajā lēmumā konstatētais pārkāpums attiecas tikai uz *gentlemen's agreement*, nevis divām pārējām aizliegtās vienošanās darbībām.

24 Piemērojot 2002. gada paziņojumu par sadarbību, Komisija piešķīra *Siemens AG* un *Siemens Aktiengesellschaft Österreich* atbrīvojumu no naudas soda un *Fuji Electronics Holdings Co., Ltd*. – naudas soda samazinājumu 40 % apmērā.

25 Savukārt prasītājai Komisija nepiešķīra atbrīvojumu no naudas soda vai naudas soda samazinājumu. Tomēr apstrīdētā lēmuma 274. apsvērumā Komisija piešķīra prasītājai samazinājumu 18 % apmērā, ņemot vērā faktisko sadarbību, kas pārsniedza 2002. gada paziņojuma par sadarbību piemērošanas jomu. Starpība starp *Alstom* piemērotā naudas soda apmēru un prasītājai piemērotā naudas soda apmēru tādējādi ir izskaidrojama ar to, ka *Alstom* nebija saņēmusi naudas soda samazinājumu.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

26 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 21. decembrī, prasītāja, kuras nosaukums, ņemot vērā tās statūtos izdarītās izmaiņas, ir *Areva T&D SAS*, cēla šo prasību.

27 Pēc tam, kad prasītāju 2010. gada janvārī pārpirka *Alstom*, tā nolēma mainīt savu nosaukumu un pārņemt *Alstom Grid SAS* nosaukumu.

28 Tā kā tiesnesis referents nevarēja piedalīties palātas darbā, šī lieta tika nodota jaunam tiesnesim referentam.

29 Pēc tiesneša referenta ziņojuma noklausīšanās 2012. gada 9. novembrī Vispārējā tiesa (trešā palāta) procesa organizatorisko pasākumu Vispārējās tiesas Reglamenta 64. panta izpratnē ietvaros nolēma uzdot lietas dalībniekiem jautājumus un lūgt Komisijai iesniegt dokumentus. Lietas dalībnieki noteiktajā termiņā atbildēja uz uzdotajiem jautājumiem, un Komisija daļēji izpildīja lūgumu iesniegt dokumentus. 2013. gada 7. martā prasītāja iesniedza apsvērumus par Komisijas iesniegtajiem dokumentiem un apsvērumiem.

30 Ar trešās palātas priekšsēdētāja 2013. gada 9. aprīļa rīkojumu Vispārējā tiesa apturēja tiesvedību šajā lietā līdz Tiesas galīgā nolēmuma pieņemšanai lietā C-231/11 P Komisija/*Siemens Österreich* u.c.

31 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas devītajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.

32 Pēc tam, kad Tiesa bija pasludinājusi 2014. gada 10. aprīļa spriedumus lietā Komisija/*Siemens Österreich* u.c. (no C-231/11 P līdz C-233/11 P, Krājums, EU:C:2014:256) un lietā *Areva*/Komisija (C-247/11 P un C-253/11 P, Krājums, EU:C:2014:257), Vispārējā tiesa (devītā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu.

33 Ar 2014. gada 14. maija vēstuli prasītāja atteicās no atsevišķiem savas prasības pamatojumam izvirzītajiem pamatiem, ko Vispārējā tiesa attiecīgi ņēma vērā.

34 Vispārējā tiesa 2014. gada 21. maija tiesas sēdē uzklausīja lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un to atbildes uz tās uzdotajiem jautājumiem.

35 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

36 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

37 Lietas dalībnieki nav lūguši grozīt apstrīdētajā lēmumā piemērotā naudas soda apmēru.

Juridiskais pamatojums

38 Prasības pieteikumā šī prasība bija balstīta uz četriem pamatiem. Kā atgādināts šī sprieduma 33. punktā, prasītāja atteicās no daļas minēto pamatu, proti, pirmā pamata pirmās daļas, kas attiecās uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi saistībā ar Komisijas veikto tās sodu noteikšanas pilnvaru deleģējumu, otrā pamata, kas attiecās uz EKL 81. panta 1. punkta, it īpaši noteikumu par konkurences tiesību pārkāpumu attiecināšanu, pārkāpumu, kā arī trešā pamata, kas attiecās uz EKL 81. panta 1. punkta, it īpaši noteikumu attiecībā uz solidaritāti, pārkāpumu.

39 Līdz ar to ir jāizvērtē tikai pirmā pamata atlikusī daļa, kas attiecas uz nepietiekamu pamatojumu papildu nosacījuma pievienošanai salīdzinājumā ar 2002. gada paziņojumā par sadarbību paredzētajiem nosacījumiem, kā arī ceturtais pamats, kas attiecas uz tiesiskās paļāvības un tiesiskās noteiktības principu pārkāpumu, kā arī minētajā paziņojumā paredzēto noteikumu neievērošanu.

40 Vispārējā tiesa uzskata, ka pirms pirmā pamata atlikušās daļas izskatīšanas ir jāizskata ceturtais pamats.

Par ceturto pamatu, kas attiecas uz 2002. gada paziņojumā par sadarbību paredzēto noteikumu neievērošanu

41 Ceturtais pamats ir iedalīts divās daļās, kas attiecas, pirmkārt, uz to, ka Komisija nav ievērojusi 2002. gada paziņojuma par sadarbību 8. punkta a) apakšpunktu, kā arī tā 9. un 11. punktu, un, otrkārt, uz tiesiskās paļāvības un tiesiskās noteiktības principu pārkāpumu.

Par ceturtā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz 2002. gada paziņojuma par sadarbību 8. punkta a) apakšpunkta, kā arī tā 9. un 11. punkta neievērošanu

42 Prasītāja apgalvo, ka Komisijai bija jāpiešķir tai atbrīvojums no naudas soda atbilstoši 2002. gada paziņojuma par sadarbību 8. punkta a) apakšpunktam, kā arī tā 9. un 11. punktam. Šajā ziņā tā galvenokārt norāda, ka, pretēji Komisijas konstatētajam, tā bija izpildījusi minētajos punktos paredzētās prasības. Pakārtoti tā norāda, ka minētajos punktos paredzētais atbrīvojums no naudas soda ir jāpiešķir, ja, tāpat kā tas ir šajā lietā, starp pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda un lēmuma, ar kuru konstatēts pārkāpums, pieņemšanu pastāv skaidra un noteikta cēloņsakarība.

– Par iebildumu, kas attiecas uz 2002. gada paziņojuma par sadarbību 8. punkta a) apakšpunkta, kā arī tā 9. un 11. punkta neievērošanu

43 Prasītāja apgalvo, ka pretēji tam, ko Komisija ir konstatējusi apstrīdētajā lēmumā, tā ir izpildījusi paziņojuma par sadarbību 8. punkta a) apakšpunktā, kā arī tā 9. un 11. punktā paredzētos nosacījumus. Līdz ar to Komisijai esot bijis jāpiešķir tai atbrīvojums no naudas soda attiecībā uz tās dalību *gentlemen's agreement*.

44 Vispirms ir jāatgādina, ka, pieņemot 2002. gada paziņojumu par sadarbību, Komisija ir radījusi tiesisko paļāvību, ko tā turklāt ir atzinusi arī minētā paziņojuma 29. punktā. Ņemot vērā tiesisko paļāvību, kas uzņēmumiem, kuri vēlas sadarboties ar Komisiju, var rasties šī paziņojuma dēļ, Komisijai tādējādi ir pienākums rīkoties atbilstoši šim paziņojumam. Līdz ar to gadījumā, ja Komisija neievērotu minētajā paziņojumā paredzētās vadlīnijas, tā pārkāptu tiesiskās paļāvības principu (spriedumi, 2008. gada 18. jūnijs, *Hoechst*/Komisija, T-410/03, Krājums, EU:T:2008:211, 510. punkts, un 2011. gada 13. jūlijs, *Kone* u.c./Komisija, T-151/07, Krājums, EU:T:2011:365, 127. punkts).

45 Šajā lietā prasītāja apgalvo, ka pretēji tam, ko Komisija ir konstatējusi apstrīdētā lēmuma 314. apsvērumā, šajā lietā ir tikuši izpildīti 2002. gada paziņojuma par sadarbību 8. punkta a) apakšpunktā, kā arī tā 9. un 11. punktā paredzētie nosacījumi atbrīvojuma no naudas soda piešķiršanai.

46 Attiecībā uz 2002. gada paziņojuma par sadarbību 8. punkta a) apakšpunktu un 9. punktu ir jāatgādina, ka tajos ir paredzēts, pirmkārt, ka uzņēmumam ir jābūt bijušam pirmajam, kas iesniedz Komisijai pierādījumus, kuri var dot tai iespēju pieņemt lēmumu par pārbaužu veikšanu saistībā ar iespējamo aizliegto vienošanos, kas ietekmē Eiropas Kopienu, un, otrkārt, ka Komisijai šo pierādījumu iesniegšanas laikā nav bijuši pietiekami pierādījumi, lai pieņemtu lēmumu par pārbaužu veikšanu saistībā ar iespējamo aizliegto vienošanos.

47 Prasītāja apgalvo, ka tā ir iesniegusi Komisijai informāciju, kas varēja dot tai iespēju pieņemt lēmumus par pārbaužu veikšanu, brīdī, kad tās rīcībā vēl nebija pietiekamu pierādījumu par spēka transformatoru nozari. Būtībā tikai pateicoties prasītājas Komisijai iesniegtajai informācijai, Komisija varēja veikt pārbaudes 2007. gada februārī.

48 Komisija nepiekrīt šiem argumentiem.

49 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Komisija pirmo prasītājas pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda saņēma 2004. gada 22. septembrī. Tomēr 2004. gada 11. un 12. maijā, tas ir, pirms iepriekš minētā datuma, Komisija jau bija veikusi pārbaudes lietā attiecībā uz GIS un bija jau veikusi dokumentu izņemšanu *Hitachi* telpās.

50 Prasītāja norāda, ka šie dokumenti neļāva Komisijai veikt pārbaudes. Neviens no minētajiem dokumentiem neesot ļāvis tai atklāt vai pierādīt iespējamas aizliegtas vienošanās pastāvēšanu starp Eiropas un Japānas ražotājiem attiecībā uz spēka transformatoriem.

51 Līdz ar to ir jāizvērtē, vai dokumenti, kurus Komisija bija izņēmusi 2004. gada 11. un 12. maijā pārbaužu *Hitachi* telpās laikā un kurus tā bija iesniegusi Vispārējai tiesai pēc tās lūguma (skat. šī sprieduma 29. punktu), ļāva tai pieņemt lēmumu par pārbaužu veikšanu attiecībā uz *gentlemen's agreement*, proti, aizliegtu vienošanos starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotājiem, kuras mērķis bija ievērot vienam otra iekšzemes tirgu un atturēties no pārdošanas tajos.

52 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka, lai varētu pieņemt lēmumu par pārbaužu veikšanu atbilstoši Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [EKL] 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.), 20. panta 4. punktam, Komisijai ir jāpierāda tādu faktisko apstākļu pastāvēšana, kas var pamatot šo pārbaužu veikšanu (pēc analoģijas skat. spriedumu, 1980. gada 26. jūnijs, *National Panasonic*/Komisija, 136/79, Krājums, EU:C:1980:169, 26. un 27. punkts).

53 Otrkārt, ir jākonstatē, ka, lai pamatotu pārbaužu veikšanu, nav nepieciešams, lai ar Komisijas izņemtajiem dokumentiem būtu iespējams bez jebkādām pamatotām šaubām pierādīt apstrīdētajā lēmumā konstatētā pārkāpuma pastāvēšanu. Būtībā šāda apjoma pierādījumi ir nepieciešami attiecībā uz tiem Komisijas lēmumiem, kuros tā konstatē pārkāpuma pastāvēšanu un piemēro naudas sodus. Savukārt, lai pieņemtu lēmumu par pārbaudes veikšanu Regulas Nr. 1/2003 20. panta 4. punkta izpratnē, pietiek ar to, ka tās rīcībā ir pierādījumi un nopietnas materiālas norādes, kas rada aizdomas par pārkāpumu (skat. spriedumu, 2007. gada 8. marts, *France Télécom*/Komisija, T-340/04, Krājums, EU:T:2007:81, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).

54 Treškārt, ir jāatgādina, ka it īpaši nelikumīgu aizliegtu vienošanos jomā dažādās norādes ir jāvērtē nevis atsevišķi, bet gan kopumā un ka tās var papildināt viena otru (pēc analoģijas skat. spriedumu, 1972. gada 14. jūlijs, *Imperial Chemical Industries*/Komisija, 48/69, Krājums, EU:C:1972:70, 68. punkts, un 2004. gada 8. jūlijs, *JFE Engineering*/Komisija, T-67/00, T-68/00, T-71/00 un T-78/00, Krājums, EU:T:2004:221, 275. punkts).

55 Šajā lietā tādējādi ir jāizvērtē, vai, pamatojoties uz to dokumentu saturu, kurus Komisija bija izņēmusi *Hitachi* telpās, aplūkojot tos kopumā, Komisijas rīcībā bija pietiekami pierādījumi lēmuma par pārbaudes veikšanu pieņemšanai attiecībā uz aizliegtu vienošanos, kas vērsta pret konkurenci, starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotājiem atbilstoši iepriekš atgādinātajiem principiem.

56 Attiecībā uz dokumentiem, kurus Komisija ir iesniegusi Vispārējai tiesai, atbildot uz tās lūgumu iesniegt tai dokumentus, kurus Komisija bija izņēmusi *Hitachi* telpās 2004. gada 11. un 12. maijā veikto pārbaužu laikā, vispirms ir jānorāda, ka dokumentos, kurus Komisija ir apzīmējusi kā "NB 2", "NB 4", "FP 4" un "FP 5", ir ietverta atsauce uz sanāksmēm saistībā ar "AC" un "GA". No minētajiem dokumentiem arī izriet, ka kodi [piemēram, "TA", "TB", "TS", "TT" un "TX(B)", "T2", "T3", "T4",

"T5", kā arī "E" un "J"] ir tikuši izmantoti, lai apzīmētu uzņēmumus vai uzņēmumu grupas, kas bija piedalījušies minētajās sanāksmēs. Ņemot vērā, pirmkārt, to, ka šie akronīmi un kodi netika izmantoti saistībā ar aizliegto vienošanos attiecībā uz GIS, un, otrkārt, ka no dokumentā ar nosaukumu "FP 4" minēto personu pozīcijas var secināt, ka sanāksmes "AC" un "GA" attiecās uz spēka transformatoriem, ir jāatzīst, ka Komisijas rīcībā bija pierādījumi un norādes, kas varēja radīt tai aizdomas par sanāksmēm starp spēka transformatoru ražotājiem.

57 Turpinājumā ir jākonstatē, ka *Hitachi* telpās izņemtie dokumenti ļāva Komisijai identificēt vismaz dažus uzņēmumus un dažus no to pārstāvjiem, kuri bija piedalījušies minētajās sanāksmēs. Pirmkārt, dažu personu, kas bija piedalījušās šajās sanāksmēs, vārdi ir norādīti dokumentā "FP 4", un ar citu dokumentu, kā, piemēram, dokumenta "FPB 200" palīdzību, Komisija saistībā ar dažiem no tiem varēja noteikt uzņēmumus, ar kuriem tie bija saistīti un kurus tie pārstāvēja minētajās sanāksmēs, proti, *ABB*, *Alstom* un *VA-TECH* grupas. Attiecībā uz divu personu, kas bija minētas dokumentā "FP 4", vārdiem, kuras nevarēja sasaistīt ar iepriekš minētajiem uzņēmumiem, ir jānorāda, ka, ņemot vērā apstākļus, saskaņā ar kuriem, pirmkārt, dokumentos "NB 6", "NB 8" un "KC 10" bija norādīta sanāksme, kas bija notikusi kādā attiecīgo uzņēmumu rūpnīcas konferenču zālē Nurembergā [*Nuremberg*] (Vācija), un, otrkārt, ka šajā pilsētā atradās nozīmīga *Siemens* ražotne, Komisijas rīcībā bija pierādījumi un norādes, kas varēja radīt tai aizdomas par to, ka *Siemens* pārstāvji arī bija piedalījušies minētajās sanāksmēs. Otrkārt, Komisija pamatoti ir norādījusi, ka tas, ka tā *Hitachi* telpās bija izņēmusi dokumentus, varēja radīt tai aizdomas par to, ka šis uzņēmums arī bija piedalījies sanāksmēs attiecībā uz spēka transformatoriem. Treškārt, dokumentā "FP 5" ir ietverta atsauce uz divu kopuzņēmumu izveidi starp uzņēmumiem, kas bija apzīmēti ar kodiem "T2", "T3", no vienas puses, un "T4" un "T5", no otras puses. Kā pamatoti ir norādījusi Komisija, tā, pamatojoties uz informāciju, kas *Hitachi* telpās veikto pārbaužu laikā jau bija publiski pieejama, varēja secināt, ka runa ir par kopuzņēmuma izveidi starp *Fuji* un *Hitachi*, no vienas puses, un starp *Toshiba* un kādu citu Japānas uzņēmumu, no otras puses. Līdz ar to, pamatojoties it īpaši uz šo dokumentu, tai varēja rasties aizdomas arī par *Hitachi*, *Fuji* un *Toshiba* grupu dalību sanāksmēs.

58 Turklāt ir jāatzīst, ka tostarp dokumenta "FP 4" saturs sniedza norādes par attiecīgā nolīguma pret konkurenci vērsto raksturu un sanāksmju organizēšanu. Būtībā no šī dokumenta izriet, ka "E" un "J" izvietotajiem uzņēmumiem bija jāievēro "GA" un ka bija notikušas divas sanāksmes gadā. Šajā dokumentā bija arī sniegta norāde par laikposmu, kurā bija notikušas sanāksmes. No dokumenta "KC 10" var arī secināt, ka sanāksmes bija attiekušās uz apspriedēm un informācijas apmaiņu starp dalībniekiem attiecībā uz spēka transformatoru projektiem.

59 Līdz ar to, izvērtējot tos kopumā, dokumenti, kurus Komisija bija izņēmusi *Hitachi* notikušo pārbaužu laikā, varēja radīt tai aizdomas par aizliegtu vienošanos, kas vērsta pret konkurenci, starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotājiem un likt pieņemt lēmumu par pārbaudes veikšanu šajā ziņā.

60 Neviens no prasītājas norādītajiem argumentiem nevar atspēkot šo vērtējumu.

61 Pirmkārt, ir jānoraida iebildums par dokumenta "FP 7" nesalasāmību. Šajā ziņā vispirms ir jākonstatē, kā tas izriet no šī sprieduma 56.–58. punktā minētajiem apsvērumiem, ka, pat ja šis dokuments nebūtu ticis ņemts vērā, Komisijas rīcībā būtu bijusi pietiekama informācija, lai tai varētu rasties aizdomas par aizliegtas vienošanās, kas vērsta pret konkurenci, pastāvēšanu starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotājiem. Iebildums par dokumenta "FP 7" nesalasāmību tādējādi ir jānoraida kā neefektīvs. Turpinājumā ir jākonstatē, ka, pretēji prasītājas norādītajam, pat ja šis dokuments ir grūti salasāms, tas nav nesalasāms, ko turklāt ir apstiprinājusi arī pati prasītāja, izklāstot iemeslus, kuru dēļ tā saturs neļauj tā lasītājam konstatēt pret konkurenci vērstas aizliegtas vienošanās pastāvēšanu. Katrā ziņā ir jākonstatē, ka šī dokumenta saturs daļēji ir ticis atspoguļots apstrīdētā lēmuma 99. apsvērumā.

62 Otrkārt, prasītāja norāda, ka daļa no dokumentiem, kurus Komisija ir iesniegusi pēc Vispārējās tiesas lūguma, ir datēti ar 2007. gada 1. jūniju un tādējādi nevar būt starp dokumentiem, kurus Komisija bija izņēmusi 2004. gada 11. un 12. maijā *Hitachi* telpās veiktās pārbaudes laikā. Tiesas sēdē, atbildot uz

Vispārējās tiesas uzdoto jautājumu, prasītāja precizēja, ka tā ir vienīgi apstrīdējusi to, ka Komisijas iesniegtos dokumentus, kas ir datēti ar 2007. gada 1. jūniju, kā arī atsevišķus to tulkojumus Komisija ir izņēmusi 2004. gada 11. un 12. maijā *Hitachi* telpās veiktās pārbaudes laikā, bet, ka tā savukārt nav apstrīdējusi to, ka pārējie pēc Vispārējās tiesas lūguma Komisijas iesniegtie dokumenti ir tikuši izņemti minētās pārbaudes laikā.

63 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka daļa no dokumentiem, kurus Komisija ir iesniegusi Vispārējai tiesai, patiešām ir datēti ar 2007. gada 1. jūniju. Tomēr, runājot par dokumentiem, kuri ir tikuši ņemti vērā šī sprieduma 56.–58. punktā, ir jānorāda, ka daļa no tiem nav datēti ar 2007. gada 1. jūniju (dokuments "NB 8") un ka pārējo dokumentu gadījumā, ciktāl pārējos dokumentos ir minēts šis datums, runa ir par dokumentiem, kas sastāv, pirmkārt, no oriģinālversijas, kura daļēji vai pilnībā ir sagatavota japāņu valodā, un, otrkārt, no minētās oriģinālversijas tulkojuma angļu valodā. Jākonstatē, ka datums 2007. gada 1. jūnijs ir norādīts tikai uz tulkojumiem angļu valodā.

64 Līdz ar to tas, ka datums 2007. gada 1. jūnijs ir ticis norādīts tulkojumos angļu valodā, nevar atspēkot secinājumu, saskaņā ar kuru pēc *Hitachi* telpās 2004. gada 11. un 12. maijā veiktās pārbaudes Komisijas rīcībā jau bija pierādījumi un nopietnas materiālas norādes, tostarp japāņu valodā, kas varēja radīt tai aizdomas par prasītājas piedalīšanos pret konkurenci vērstā aizliegtā vienošanās starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotājiem. Tādēļ šis iebildums ir jānoraida.

65 Treškārt, ir jāatzīst, ka nekas neliedz uzskatīt japāņu valodā sagatavotos dokumentus par pierādījumiem un nopietnām materiālām norādēm, kas var pamatot lēmuma par pārbaudes veikšanu Regulas Nr. 1/2003 20. panta 4. punkta izpratnē pieņemšanu. Atbildot uz tiesas sēdē uzdoto Vispārējās tiesas jautājumu, prasītāja turklāt ir precizējusi, ka tā nav apstrīdējusi šo aspektu.

66 Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisijai nebija tiesību izmantot šī sprieduma 56.–58. punktā izvērtētos dokumentus.

67 Šajā ziņā tā vispirms norāda, ka atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 20. panta 4. punktam Komisijai neesot bijis tiesību izmantot dokumentus, kas tika izņemti 2004. gada 11. un 12. maijā *Hitachi* telpās veikto pārbaužu laikā. Tā uzskata, ka Komisijai tās izmeklēšanā bija jāaprobežojas tikai ar lēmumā par pārbaudes veikšanu norādītajām nozarēm, proti, neekranētiem moduļiem vai gāzes izolācijas slēgiekārtām. Minētie izstrādājumi, no vienas puses, un spēka transformatori, no otras puses, esot dažādi, nevis saistīti izstrādājumi.

68 Komisija uzskata, ka šie iebildumi ir nepieņemami, jo tie ir tikuši izvirzīti novēloti, un ka tie katrā ziņā nav pamatoti.

69 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no judikatūras nenoliedzami izriet, ka informāciju, kas savākta, veicot pārbaudes, nevar izmantot citiem mērķiem kā vien lēmumā par pārbaudes veikšanu norādītajiem mērķiem (spriedums, 1989. gada 17. oktobris, *Dow Benelux*/Komisija, 85/87, Krājums, EU:C:1989:379, 17. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumu, 2012. gada 14. novembris, *Nexans France* un *Nexans* /Komisija, T-135/09, Krājums, EU:T:2012:596, 64. punkts). Šis noteikums ir paredzēts, lai aizsargātu gan komercnoslēpumu, gan uzņēmumu tiesības uz aizstāvību. Šīs tiesības uz aizstāvību būtu būtiski apdraudētas, ja Komisija saistībā ar lēmumu, ar kuru konstatēts EKL 81. vai 82. panta pārkāpums, vēršoties pret uzņēmumiem, varētu pamatoties uz pierādījumiem, kuriem, lai gan tie ir iegūti pārbaudes gaitā, nav nekā kopīga ar tās priekšmetu un mērķi (spriedums, 2013. gada 6. septembris, *Deutsche Bahn* u.c./Komisija, T-289/11, T-290/11 un T-521/11, Krājums, EU:T:2013:404, 124. punkts).

70 Tomēr, kā norādīts šī sprieduma 52.–55. punktā, piemērojot 2002. gada paziņojuma par sadarbību 9. punktu, nav jāizvērtē, vai Komisijas rīcībā jau bija bijuši pietiekami pierādījumi, lai lēmumā par pārkāpuma pastāvēšanas konstatēšanu un naudas soda piemērošanu varētu konstatēt nelikumīgu aizliegtu vienošanos, bet ir vienīgi jāizvērtē, vai tās rīcībā bija pietiekama informācija, lai varētu pieņemt lēmumu par pārbaudes veikšanu Regulas Nr. 1/2003 20. panta 4. punkta izpratnē.

71 Pretēji prasītājas norādītajam, pat gadījumā, ja ar *gentlemen's agreement* saistītie dokumenti nebūtu bijuši lēmuma par pārbaudes veikšanu *Hitachi* telpās 2004. gada 11. un 12. maijā priekšmets (ko Komisija apstrīd), šī sprieduma 69. punktā minētā judikatūra neliegtu Komisijai pamatoties uz tās informētību par iepriekš 56.–58. punktā minētajiem dokumentiem, lai pieņemtu jaunu lēmumu par pārbaužu veikšanu atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 20. panta 4. punktam.

72 Kā Vispārējai tiesai jau ir bijusi iespēja konstatēt, tas, ka Komisija pārbaudes laikā pirmo reizi ir uzzinājusi par dokumentiem, kas liecina par tāda pārkāpuma pastāvēšanu, uz kuru nav attiecināms lēmuma par pārbaudes veikšanu priekšmets, nesniedz šiem dokumentiem absolūtu aizsardzību tādējādi, ka šie dokumenti nevar tikt tiesiski pieprasīti un izmantoti kā pierādījumi. Pretējā gadījumā uzņēmumi būtu motivēti pārbaudes pirmajā lietā laikā sniegt visus dokumentus, kas ļauj pierādīt citu pārkāpumu, un tādējādi nodrošināties pret jebkuru izmeklēšanu šajā ziņā. Šāds risinājums pārsniegtu to, kas ir nepieciešams, lai aizsargātu komercnoslēpumu un tiesības uz aizstāvību, un tādējādi būtu nepamatots traucēklis Komisijas uzdevumam nodrošināt konkurences noteikumu ievērošanu kopējā tirgū (spriedums *Deutsche Bahn* u.c./Komisija, minēts 69. punktā, EU:T:2013:404, 125.–127. punkts).

73 Līdz ar to, pretēji prasītājas apgalvotajam, pēc 2004. gada 11. un 12. maijā veiktajām pārbaudēm *Hitachi* telpās Komisija varēja pamatoties uz informētību par šī sprieduma 56.–58. punktā minētajiem dokumentiem, lai pieņemtu lēmumu par pārbaužu veikšanu atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 20. panta 4. punktam saistībā ar iespējamu pret konkurenci vērstu aizliegtu vienošanos starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotājiem.

74 Tādējādi iebildums par Regulas Nr. 1/2003 20. panta 4. punkta pārkāpumu ir jānoraida un nav jāizvērtē, vai uz *gentlemen's agreement* bija attiecināms lēmuma par pārbaudes veikšanu *Hitachi* telpās 2004. gada 11. un 12. maijā priekšmets.

75 Katrā ziņā ir jākonstatē, ka šī sprieduma 56.–58. punktā aplūkotos dokumentus *Hitachi* bija iesniedzis arī sava 2004. gada 9. septembra pieteikuma par iecietības programmas piemērošanu ietvaros, tātad pirms prasītājas iesniegtā pieteikuma par atbrīvojumu no naudas soda. Nenoliedzami, ka prasītāja šajā ziņā ir norādījusi, ka *Hitachi* bija izmantojis šos dokumentus tikai GIS lietā notiekošajā izmeklēšanā. Tomēr, pat pieņemot, ka *Hitachi* bija vēlējies un varēja ierobežot minēto dokumentu izmantošanu, tas neliedz Komisijai pieņemt lēmumu par pārbaudes veikšanu saistībā ar iespējamu pret konkurenci vērstu aizliegtu vienošanos starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotājiem, pamatojoties uz savu informētību par minētajiem dokumentiem.

76 Līdz ar to iebildums par to, ka Komisijai nebija tiesību pamatoties uz minētajiem dokumentiem, ir jānoraida, neizvērtējot šī iebilduma pieņemamību.

77 Piektkārt, prasītāja ir norādījusi, ka tās pieteikuma par atbrīvojumu no naudas soda iesniegšanas brīdī Komisijas darbinieku, kas bija atbildīgi par attiecīgo lietu, grupa vēl nebija iepazinusies ar to dokumentu saturu, kas tika izņemti *Hitachi* telpās 2004. gada 11. un 12. maijā. Šajā ziņā tā ir norādījusi, ka, pat tad, ja tās pieteikuma par atbrīvojumu no naudas soda iesniegšanas laikā Komisijas kā iestādes rīcībā jau būtu bijusi pietiekama informācija lēmuma par pārbaudes veikšanu pieņemšanai saistībā ar iespējamu pret konkurenci vērstu aizliegtu vienošanos starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotājiem, par šo lietu atbildīgo darbinieku grupa, kā šķiet, nepārzināja šo informāciju. Tā esot bijusi ietverta citas lietas materiālos, proti, GIS lietas materiālos.

78 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka no 2002. gada paziņojuma par sadarbību 9. punkta izriet, ka atbrīvojumu no naudas soda atbilstoši šim minētā paziņojuma punktam, 8. punkta a) apakšpunktam un 11. punktam var piešķirt tikai tad, ja "Komisijas" rīcībā vēl nav pietiekamu pierādījumu lēmuma par pārbaužu veikšanu pieņemšanai. Šī paziņojuma 9. punktā tādējādi nav ietverta atsauce uz zināšanām, kas varētu būt iespējamajai par lietu atbildīgajai darbinieku grupai, bet gan uz zināšanām, kas varētu būt Komisijai kā iestādei. Līdz ar to ir jākonstatē, ka šajā lietā Komisija nav pārsniegusi tekstuālās robežas, kas ir tikušas noteiktas ar 2002. gada paziņojuma par sadarbību 9. punktu.

79 Otrkārt, ir jāatzīst, ka pieeja, saskaņā ar kuru noteicošais kritērijs ir to zināšanu līmenis, kas pieteikuma par atbrīvojumu no naudas soda iesniegšanas brīdī varēja būt iespējamās par lietu atbildīgās grupas locekļiem, nebūtu atbilstoša 2002. gada paziņojuma par sadarbību garam un tajā izvirzītajiem mērķiem.

80 Šādas pieejas sekas būtu tādas, ka atbrīvojums no naudas soda atbilstoši minētā paziņojuma 8. punkta a) apakšpunktam, kā arī tā 9. un 11. punktam būtu jāpiešķir pat tad, ja izrādītos, ka pierādījumi un materiālās norādes, kas pieteikuma par atbrīvojumu no naudas soda iesniegšanas brīdī jau bija Komisijas rīcībā, jau būtu ļāvušas tai pieņemt lēmumu par pārbaudes veikšanu saistībā ar iespējamo aizliegto vienošanos.

81 Tomēr šajā ziņā ir jāatgādina, ka Komisijas iecietības programmas mērķis nav sniegt uzņēmumiem, kas piedalās slepenas aizliegtās vienošanās darbībās, iespēju izvairīties no to atbildības finansiālajām sekām, bet gan veicināt šādu darbību atklāšanu un vēlāk – administratīvajā procesā –, cik vien iespējams palīdzēt Komisijai rekonstruēt atbilstošos faktiskos apstākļus. Tādēļ ieguvumi, kurus var saņemt uzņēmumi, kas piedalās šādās darbībās, nedrīkst pārsniegt līmeni, kas ir nepieciešams, lai nodrošinātu iecietības programmas un Komisijas īstenotā administratīvā procesa pilnīgu efektivitāti.

82 Tādējādi atbrīvojums no naudas soda ir pamatots, tikai ievērojot uzņēmuma, kas lūdz šo atbrīvojumu, sadarbības vērtību. Kā Komisija pamatoti ir norādījusi 2002. gada paziņojuma par sadarbību 6. punktā, sadarbībai, ko ir īstenojis uzņēmums, kurš ir informējis Komisiju par tādas nelikumīgas aizliegtas vienošanās pastāvēšanu, par kuru tā vēl nav bijusi informēta, ir patiesa vērtība, kas var pamatot atbrīvojumu no naudas soda. Savukārt tāda uzņēmuma sadarbībai, kurš ir vienīgi informējis par nelikumīgu aizliegtu vienošanos, par kuras pastāvēšanu Komisijai varēja rasties aizdomas, ņemot vērā tās rīcībā jau esošo informāciju un norādes, nav salīdzināmas patiesas vērtības. Tieši pretēji, kā izriet no minētā paziņojuma 8. punkta b) apakšpunkta, šajā pēdējā minētajā gadījumā atbrīvojums no naudas soda ir pamatots tikai tad, ja uzņēmums nav vienīgi informējis par aizliegtas vienošanās pastāvēšanu, bet ir arī iesniedzis tai pierādījumus, kas ļauj konstatēt tās pastāvēšanu lēmumā par EKL 81. panta pārkāpuma konstatēšanu.

83 Līdz ar to iebildums par iespējamās Komisijas par lietu atbildīgās grupas varbūtējo neinformētību par *gentlemen's agreement* pastāvēšanu ir jānoraida.

84 Sestkārt, prasītāja ir norādījusi, ka informācija, uz kuru Komisija varēja pamatoties, bija iekļauta GIS lietas materiālos. Šajā ziņā vispirms pietiek atgādināt, kā jau ticis norādīts šī sprieduma 70. un 73. punktā, ka pat tad, ja lēmums par pārbaudes veikšanu *Hitachi* telpās 2004. gada 11. un 12. maijā nebūtu attiecies uz *gentlemen's agreement*, Komisijai nekas neliegtu pamatoties uz šiem dokumentiem, lai pieņemtu jaunu lēmumu par pārbaudes veikšanu. Tāpat, kā tas izriet no šī sprieduma 78. un 79. punkta, jautājumam par to, kuras lietas materiālos ir bijusi ietverta šī informācija, nav nozīmes 2002. gada paziņojuma par sadarbību 9. punkta piemērošanā.

85 Septītkārt, prasītāja apgalvo, ka to, ka tās pieteikuma par atbrīvojumu no naudas soda iesniegšanas brīdī Komisijas rīcībā vēl nebija bijusi pietiekami nopietna informācija, apliecina vairākas norādes. Pirmkārt, Komisija esot veikusi pārbaudes spēka transformatoru nozarē tikai 2007. gada janvārī. Šīs pārbaudes līdz ar to esot tikušas veiktas tikai trīs gadus pēc GIS lietā veiktajām pārbaudēm un tikai pēc tam, kad prasītāja tās ilgstošās sadarbības ietvaros bija iesniegusi Komisijai informāciju par spēka transformatoru nozari. Otrkārt, laikā starp pārbaudēm attiecībā uz GIS un pārbaudēm attiecībā uz spēka transformatoriem tikai viens cits uzņēmums – *ABB* – esot iesniedzis pieteikumus par atbrīvojumu no naudas soda. Tomēr šie pieteikumi, kurus Komisija turklāt esot noraidījusi, esot tikuši iesniegti pēc 2004. gada 22. decembra, tātad pēc prasītājas iesniegtā pirmā pieteikuma par atbrīvojumu no naudas soda. Treškārt, lai gan *Hitachi* bija iesniedzis pieteikumu par iecietības programmas piemērošanu, Komisija neesot pieprasījusi attiecīgo dokumentu tulkojumu no japāņu valodas angļu valodā, lai uzzinātu to nozīmi, un neesot sazinājusies ar *Hitachi*, lai saņemtu paskaidrojumus par attiecīgo dokumentu precīzo nozīmi, kā arī neesot pieprasījusi papildu dokumentāro pierādījumu iesniegšanu

vai lūgusi tam iesniegt citus mutvārdu paziņojumus un papildu dokumentāros pierādījumus. Ceturtkārt, 2007. gada 6. decembrī Komisija esot noraidījusi *Hitachi* 2007. gada 1. jūnija pieteikumu par iecietības programmas piemērošanu.

86 Attiecībā uz šiem argumentiem pietiek konstatēt, kā tas izriet no šī sprieduma 56.–58. punkta, ka Komisijas rīcībā jau bija pierādījumi un nopietnas materiālās norādes, kas tai varēja radīt aizdomas par aizliegtas vienošanās pastāvēšanu starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotajiem, un ka neviens no prasītājas izvirzītajiem argumentiem nevar atspēkot šo konstatējumu. Līdz ar to arī šis iebildums ir jānoraida.

87 Tādējādi ir jāatzīst, ka neviens no prasītājas izvirzītajiem argumentiem nevar atspēkot Komisijas konstatējumu, saskaņā ar kuru 2002. gada paziņojuma par sadarbību 9. punktā paredzētais nosacījums nav ticis izpildīts. Līdz ar to šis iebildums ir jānoraida, ciktāl tas attiecas uz 2002. gada paziņojuma par sadarbību 9. punkta neievērošanu.

88 Tāpat ir jānoraida arī argumenti par 2002. gada paziņojuma par sadarbību 8. punkta a) apakšpunkta un 11. punkta neievērošanu. Atbrīvojums no naudas soda atbilstoši 8. punkta a) apakšpunktam, kā arī 9. un 11. punktam var tikt piešķirts tikai tad, ja ir tikuši kumulatīvi izpildīti visi tajos paredzētie nosacījumi. Tā kā minētā paziņojuma 9. punktā paredzētais nosacījums nav ticis izpildīts, ar pārējiem nosacījumiem saistītie argumenti ir atzīstami par neefektīviem.

89 Līdz ar to iebildums par 2002. gada paziņojuma par sadarbību 8. punkta a) apakšpunkta, kā arī 9. un 11. punkta neievērošanu ir jānoraida pilnībā.

– Par iebildumu, kas attiecas uz cēloņsakarības pastāvēšanu

90 Pakārtoti prasītāja ir norādījusi, ka tai bija jāpiešķir atbrīvojums no naudas soda atbilstoši 2002. gada paziņojuma par sadarbību 8. punkta a) apakšpunktam, kā arī 9. un 11. punktam, jo starp tās pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda, 2007. gada 7. un 8. februārī veiktajām Komisijas pārbaudēm, *Siemens* 2007. gada 7., 12. un 15. februāra, kā arī *Fuji* 2007. gada 18. jūlija pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda un apstrīdētā lēmuma pieņemšanu pastāv skaidra un noteikta cēloņsakarība.

91 Šajā ziņā vispirms pietiek konstatēt, ka no 2002. gada paziņojuma par sadarbību 8.–11. punkta skaidri izriet, ka gadījumā, ja Komisijas rīcībā jau ir pierādījumi un nopietnas materiālas norādes, kas varēja pamatot lēmuma par pārbaudes veikšanu pieņemšanu, atbrīvojums no naudas soda uzņēmumam var tikt piešķirts tikai tad, ja tas ir iesniedzis tādus pierādījumus, kas ir ļāvuši Komisijai konstatēt EKL 81. panta pārkāpumu.

92 Turpinājumā ir jāuzsver, ka "sniega bumbas" efekta risks, proti, risks, ka kāda uzņēmuma pieteikums par atbrīvojumu no naudas soda saistībā ar kādu aizliegto vienošanos var būt pamats Komisijas veiktam izmeklēšanas pasākumam, kurš savukārt var būt pamats citu uzņēmumu iesniegtiem pieteikumiem par atbrīvojumu no naudas soda saistībā ar to pašu nozari, bet kurš attiecas uz nelikumīgām aizliegtās vienošanās darbībām, kas atšķiras no sākotnējā pieteikumā par atbrīvojumu no naudas soda paredzētās, ir Komisijas iecietības programmas neatņemama sastāvdaļa. Tas veicina to, ka uzņēmumi, kas vēlas sadarboties ar Komisiju, neaprobežojas ar selektīvu sadarbību attiecībā uz vienu vienīgu aizliegtu vienošanos, bet gan pilnā apmērā sadarbojas saistībā ar visām aizliegto vienošanos darbībām, par kurām tiem ir zināms.

93 Līdz ar to, pat pieņemot, ka cēloņsakarība starp prasītājas pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda un apstrīdētā lēmuma pieņemšanu būtu tikusi konstatēta, ar to nebūtu pietiekami, lai tai tiktu piešķirts atbrīvojums no naudas soda atbilstoši 2002. gada paziņojumam par sadarbību.

94 Tādējādi šis iebildums un līdz ar to arī ceturtā pamata daļa, kas attiecas uz 2002. gada paziņojuma par sadarbību 8. punkta a) apakšpunkta, kā arī 9. un 11. punkta neievērošanu ir jānoraida pilnībā.

Par ceturtā pamata otro daļu

95 Ceturtā pamata otrā daļa attiecas, pirmkārt, uz tiesiskās paļāvības principa pārkāpumu un, otrkārt, uz tiesiskās noteiktības principa pārkāpumu, kas izriet no 2002. gada paziņojuma par sadarbību 23. punkta b) apakšpunkta neievērošanas.

– Par iebildumu, kas attiecas uz tiesiskās paļāvības principa pārkāpumu

96 Prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi tiesiskās paļāvības principu. Komisijas rīcība ļoti lielā administratīvā procesa daļā esot ļāvusi tai leģitīmi uzskatīt, ka tā varēs saņemt atbrīvojumu no naudas soda, ja turpinās sadarboties ar Komisiju. Šajā ziņā prasītāja atsaucas uz Komisijas 2006. gada 31. oktobra vēstuli, kā arī uz apstākļiem, saskaņā ar kuriem, pirmkārt, 2007. gada 7. un 8. februārī Komisija nebija veikusi pārbaudes tās telpās un, otrkārt, tā bija tai nosūtījusi 2007. gada 14. martā datēto anketu tikai informatīvā nolūkā. Tādējādi, paredzot citādu attieksmi pret prasītāju salīdzinājumā ar citiem uzņēmumiem, Komisija esot radījusi tai pamatotas cerības, ka tā varēs saņemt atbrīvojumu no naudas soda.

97 Komisija nepiekrīt šiem argumentiem.

98 Kā ir ticis norādīts šī sprieduma 44. punktā, 2002. gada paziņojums par sadarbību var radīt uzņēmumiem, kas vēlas sadarboties ar Komisiju, tiesisku paļāvību. Līdz ar to ir jāizvērtē, vai ar prasītājas norādītajiem apstākļiem bija pietiekami, lai radītu tai tiesisko paļāvību attiecībā uz atbrīvojumu no naudas soda par tās dalību *gentlemen's agreement*.

99 Šajā ziņā, pirmkārt, prasītāja ir atsaukusies uz Komisijas 2006. gada 31. oktobra vēstuli. Minētajā vēstulē Komisija ir tai piešķīrusi tikai nosacītu atbrīvojumu no naudas soda saistībā ar "iespējamu aizliegtu vienošanos spēka transformatoru nozarē Vācijā, Austrijā un Nīderlandē". Savukārt apstrīdētajā lēmumā Komisija ir sodījusi prasītāju par tās dalību *gentlemen's agreement* un tātad par tās dalību aizliegtā vienošanās starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotājiem, kuras mērķis bija ievērot vienam otra iekšzemes tirgus un atturēties no pārdošanas tajos.

100 Runājot par attiecībām starp *gentlemen's agreement*, no vienas puses, un aizliegtās vienošanās darbībām attiecībā uz valstu tirgiem, saistībā ar kurām prasītājai tika piešķirts nosacīts atbrīvojums no naudas soda, no otras puses, ir jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma 155.–161. apsvērumā Komisija ir secinājusi, ka runa ir par dažādiem pārkāpumiem. Tomēr ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesā prasītāja nav izvirzījusi nevienu argumentu, kura mērķis būtu konkrēti apstrīdēt šo Komisijas veikto nošķīrumu. Nenoliedzami, ka šajā ziņā prasītāja ir vēlreiz atkārtojusi, ka starp tās pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda, pārbaudēm, ko Komisija ir uzdevusi veikt, *Siemens* un *Fuji* pieteikumiem par iecietības programmas piemērošanu un apstrīdētā lēmuma pieņemšanu pastāv cēloņsakarība. Tomēr ir jākonstatē, ka šis arguments, kurš jau ir ticis noraidīts šī sprieduma 91. punktā, nevar atspēkot Komisijas veikto attiecīgo aizliegto vienošanos nošķīrumu.

101 Līdz ar to Komisijas 2006. gada 31. oktobra vēstule, ar kuru prasītājai tika piešķirts nosacīts atbrīvojums no naudas soda saistībā ar aizliegtās vienošanās darbībām, kas attiecās uz valstu tirgiem, nevarēja radīt tai tiesisko paļāvību par atbrīvojumu no naudas soda saistībā ar tās dalību *gentlemen's agreement*, kas bija atsevišķa aizliegta vienošanās.

102 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka 2007. gada 7. un 8. februārī Komisija neveica pārbaudes tās telpās, bet gan veica pārbaudes citu uzņēmumu telpās.

103 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka Komisijai ir tiesības katrā lietā izvēlēties tās rīcībā esošos izmeklēšanas pasākumus, kas tai šķiet visatbilstošākie informācijas saņemšanai no iespējamā aizliegtās vienošanās darbībā iesaistītajiem uzņēmumiem, un ka tai ir plaša rīcības brīvība šā mērķa sasniegšanai.

104 Turpinājumā, runājot par iebildumu par atšķirīgu attieksmi pret prasītāju salīdzinājumā ar citiem uzņēmumiem, ir jākonstatē, ka 2007. gada 7. un 8. februārī notikušās pārbaudes nenoliedzami attiecās uz ar spēka transformatoriem saistītām, bet tomēr valstu tirgus skarošām aizliegtās vienošanās darbībām. Tomēr, tā kā runa ir par pārbaudēm attiecībā uz aizliegtās vienošanās darbībām, saistībā ar kurām prasītāja jau bija sadarbojusies ar Komisiju, tai nevar pārmest to, ka tā nav veikusi pārbaudi prasītājas telpās.

105 Turklāt ir jāatzīst, ka, pretēji prasītājas apgalvotajam, tikai tas vien, ka prasītājai tika piešķirts nosacīts atbrīvojums no naudas soda saistībā ar tās dalību aizliegtajās vienošanās darbībās, kuras bija saistītas ar valstu tirgiem, nenozīmē, ka tai ir piešķirts atbrīvojums attiecībā uz visiem pārkāpumiem, kas vēlāk varētu tikt atklāti spēka transformatoru nozarē. Būtībā, kā norādīts šī sprieduma 92. punktā, "sniega bumbas" efekta risks ir Komisijas iecietības programmas neatņemama sastāvdaļa. Tas, ka prasītāja ir sadarbojusies ar Komisiju saistībā ar aizliegtu vienošanos, kas ir ietekmējusi spēka transformatoru nozari, tādējādi nenozīmē, ka tai ir tikusi radīta tiesiskā paļāvība par atbrīvojumu no naudas soda attiecībā uz visām aizliegtās vienošanās darbībām, kas ir ietekmējušas šo nozari.

106 Līdz ar to iebildums par pārbaužu neesamību prasītājas telpās ir jānoraida.

107 Treškārt, pretēji prasītājas apgalvotajam, no prasītājas Vispārējā tiesā iesniegtajiem dokumentiem nevar izsecināt, ka Komisijas 2007. gada 14. marta anketa tai ir tikusi nosūtīta tikai informatīvā nolūkā. Tieši pretēji – no tiem izriet, ka minētajā anketā bija ietverti tieši *Areva* adresēti jautājumi.

108 Ceturtkārt un katrā ziņā, ir jāatzīst, ka tostarp no apstrīdētā lēmuma 315. apsvēruma izriet, ka Komisija ir regulāri informējusi prasītāju par tās statusu atbrīvojuma no naudas soda ziņā un ka prasītāja nav izvirzījusi argumentus šī konstatējuma atspēkošanai.

109 No tā izriet, ka iebildums par tiesiskās paļāvības principa pārkāpumu arī ir jānoraida.

– Par iebildumu, kas attiecas uz 2002. gada paziņojuma par sadarbību 23. punkta b) apakšpunkta trešās daļas un tiesiskās noteiktības principa pārkāpumu

110 Prasītāja ir norādījusi, ka Komisija nav ievērojusi 2002. gada paziņojuma par sadarbību 23. punkta b) apakšpunkta trešo daļu un tādējādi ir pārkāpusi tiesiskās noteiktības principu. Šajā minētā paziņojuma punktā Komisijai esot noteikts pienākums neizmantot pret uzņēmumu informāciju, ko tas ir iesniedzis pieteikuma par iecietības programmas piemērošanu ietvaros. Šajā lietā tieši tādēļ, ka prasītāja zināja, ka uz to attiecas šī garantija, tā nolēma iesniegt Komisijai informāciju par darbībām, kas vērstas pret konkurenci, spēka transformatoru nozarē.

111 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar minētā paziņojuma 23. punkta b) apakšpunkta trešo daļu, "ja uzņēmums iesniedz pierādījumus, kas attiecas uz Komisijai iepriekš nezināmiem faktiem, kuri tieši attiecas uz iespējamā karteļa nopietnumu vai ilgumu, Komisija neņem tos vērā, nosakot sodanaudu [naudas sodu] uzņēmumam, kas iesniedzis šos pierādījumus".

112 23. punkta b) apakšpunkta trešā daļa attiecas uz īpašu situāciju, kurā var atrasties uzņēmums, kurš nav saņēmis atbrīvojumu no naudas soda, bet tikai tā samazinājumu. Būtībā, iesniedzot papildu pierādījumus attiecībā uz aizliegtu vienošanos, šis uzņēmums riskē atklāt informāciju, kas var ietekmēt tā pārkāpuma smagumu vai ilgumu, kuru varētu konstatēt Komisija, kas var pasliktināt par tā dalību šajā aizliegtajā vienošanās darbībā piemērojamo sodu. Lai stimulētu pilnībā sadarboties visus

uzņēmumus, pat tos, kuriem nav ticis piešķirts atbrīvojums no naudas soda, 2002. gada paziņojuma par sadarbību 23. punkta b) apakšpunkta trešajā daļā ir paredzēts "daļējs atbrīvojums no naudas soda" saistībā ar šiem pierādījumiem.

113 Tomēr šajā lietā prasītāja nekādi nav paskaidrojusi, kādā tieši veidā tā saistībā ar *gentlemen's agreement* būtu iesniegusi tādus Komisijai iepriekš nezināmus faktiskos pierādījumus, kuri tieši varētu ietekmēt iespējamās aizliegtās vienošanās smagumu vai ilgumu.

114 Ciktāl, atsaucoties uz 2002. gada paziņojuma par sadarbību 23. punkta b) apakšpunkta trešo daļu, prasītājas mērķis ir atkārtoti norādīt, ka starp tās pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda, pārbaudēm, ko Komisija bija uzdevusi veikt 2007. gada 7. un 8. februārī, *Siemens* 2007. gada 7., 12. un 15. februāra, kā arī *Fuji* 2007. gada 18. jūlija pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda un apstrīdētā lēmuma pieņemšanu pastāv cēloņsakarība, pietiek konstatēt, ka minētā 2002. gada paziņojuma par sadarbību punkta mērķis nekādā ziņā nav šādas cēloņsakarības ņemšana vērā. Tieši pretēji – kā ir ticis norādīts šī sprieduma 92. punktā – risks, ka pieteikums par iecietības programmas piemērošanu varētu izraisīt "sniega bumbas" efektu, ir 2002. gada paziņojuma par sadarbību neatņemama sastāvdaļa.

115 No tā izriet, ka iebildums par 2002. gada paziņojuma par sadarbību 23. punkta b) apakšpunkta trešās daļas un tiesiskās noteiktības principa pārkāpumu arī ir jānoraida.

116 Tādējādi ceturtā pamata otrā daļa un līdz ar to arī viss ceturtais pamats kopumā ir jānoraida.

Par pirmā pamata atlikušo daļu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi

117 Pirmā pamata atlikusī daļa attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi. Prasītāja norāda, ka Komisija nav pietiekami pamatojusi savu pieeju, kas ietver papildu nosacījuma pievienošanu atbrīvojuma no naudas soda piešķiršanai salīdzinājumā ar 2002. gada paziņojuma par sadarbību 8. punkta a) apakšpunktā, kā arī 9. un 11. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

118 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, kaut arī atbilstoši EKL 253. pantam Komisijai ir jāmin faktiskie un tiesiskie apstākļi, no kuriem ir atkarīgs lēmuma pamatojums, un juridiskie apsvērumi, kas tai likuši pieņemt šo lēmumu, šajā tiesību normā netiek prasīts, lai Komisija iztirzātu visus faktiskos un tiesiskos jautājumus, kas tikuši izskatīti administratīvajā procesā (spriedums, 1985. gada 11. jūlijs, *Remia* u.c./Komisija, 42/84, Krājums, EU:C:1985:327, 26. punkts).

119 Turklāt Komisijai atbilstoši EKL 253. pantam ir pienākums konkrēti atbildēt tikai uz tiem būtiskajiem apgalvojumiem, kurus prasītāji ir izvirzījuši administratīvajā procesā (spriedums, 2003. gada 30. septembris, *Atlantic Container Line* u.c./Komisija T-191/98 un no T-212/98 līdz T-214/98, Krājums, EU:T:2003:245, 575. punkts).

120 Pienākuma pamatot individuālu lēmumu mērķis – papildus tam, ka tas ļauj tiesai īstenot pārbaudi, – ir sniegt ieinteresētajai personai pietiekamu norādi, lai tā saprastu, vai lēmumā, iespējams, nav pieļauta kļūda, kas ļauj apstrīdēt tā spēkā esamību (spriedumi, 2003. gada 2. oktobris, *Corus UK*/Komisija, C-199/99 P, Krājums, EU:C:2003:531, 145. punkts, un 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, Krājums, EU:C:2005:408, 462. punkts).

121 Šajā lietā vispirms ir jāuzsver, ka šobrīd izskatāmā pirmā pamata daļa ir balstīta uz kļūdainu premisu. Pretēji prasītājas apgalvotajam, Komisija nav pievienojusi papildu nosacījumu salīdzinājumā ar 2002. gada paziņojuma par sadarbību 8. punkta a) apakšpunktā, kā arī 9. un 11. punktā paredzētajiem nosacījumiem. No šī paziņojuma 9. punkta skaidri izriet, ka Komisija nepiešķir atbrīvojumu no naudas

soda saistībā ar iespējamu aizliegtu vienošanos, ja pieteikuma par atbrīvojumu no naudas soda iesniegšanas brīdī tās rīcībā jau ir pietiekama informācija lēmuma par pārbaudes veikšanu pieņemšanai.

122 Tāpat ir jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma 312.–322. un 269.–274. apsvērumā Komisija ir pietiekamā apmērā norādījusi iemeslus, kuru dēļ tā bija nolēmusi nepiešķirt prasītājai atbrīvojumu no naudas soda saistībā ar *gentlemen's agreement*. No Vispārējā tiesā izvirzītajiem prasītājas argumentiem turklāt skaidri izriet, ka tā bija varējusi pilnībā saprast iemeslus, kuru dēļ Komisijai nebija tai piešķīrusi atbrīvojumu no naudas soda saistībā ar *gentlemen's agreement*, kas ļāva tai apstrīdēt to spēkā esamību.

123 No tā izriet, ka pirmā pamata atlikusī daļa ir jānoraida.

124 Tā kā neviens no prasītājas izvirzītajiem pamatiem nav pamatots, prasība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

125 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs un Komisija ir prasījusi piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tad tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Alstom Grid SAS* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Gratsias Czúcz Labucka

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2014. gada 27. novembrī.

[Paraksti]